

Άλλ' ο μὲν Πρώτος ἐν τῷ Δευτέρῳ σχήματι, τὴν μὲν πρὸς τῷ μείζονι τῶν ὅρων καθόλου Στερητικὴν ἔχων Πρότασιν, τὴν δὲ ἑτέραν καθόλου Καταφατικὴν, δι' ἀντιστροφῆς τῆς πρὸς τῷ μείζονι Προτάσεως, ἀναλύεται εἰς τὴν ἐν τῷ Πρώτῳ σχήματι, ἀλλ' ἔχει καθόλου καταφατικὸν περαίνοντα. Τούτου δ' οὐ φεξῆς, ισοδύναμόν πως τὴν πρὸς τῷ μείζονι τῶν ὅρων καθόλου Καταφατικὴν ἔχων Πρότασιν, τὴν δὲ ἑτέραν καθόλου Στερητικὴν, ἐξ ἀντιστροφῆς δυοῖν, προτέρας μὲν τῆς καθόλου Στερητικῆς Προτάσεως, δευτέρου δὲ τοῦ συμπεράσματος, ὄντος καὶ αὐτοῦ καθόλου Στερητικοῦ, τὴν ἀνάλυσιν εἰς τὸν αὐτὸν ἔχει Συλλογισμὸν τὸν προειρημένον, τὸν ἐν τῷ Πρώτῳ σχήματι δεύτερον, ἔχοντα συμπέρασμα καθόλου Στερητικόν. Οὐ δὲ τρίτος ἐπ' αὐτοῖς, ἐκ καθόλου Στερητικῆς, καὶ ἐπὶ μέρους Καταφατικῆς, καὶ ἀποφατικὸν ἐν μέρει ἐνδείκνυται, παρ' ἐνίων δι' ἀντιστροφῆς τῆς καθόλου Προτάσεως, ἀγόμενος εἰς τὸν ἐν τῷ Πρώτῳ σχήματι. Τέταρτος δ' οὐ πόλοιπος τῶν ἐν τῷ Δευτέρῳ σχήματι Συλλογισμῶν· οὐ τέταρτος ἐκ καθόλου Καταφατικῆς, καὶ ἐπὶ μέρους Ἀποφατικῆς, ἐπὶ μέρους ἀποφατικόν· συνάγει δὲ, ἀπὸ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς ἔχων τὴν ἀπόδειξιν, καὶ διὰ τῆς ὑπὸ Αριστοτέλους ὄνομαζομένης ἐκθέσεως.

Ἵ μὲν οὖν εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγὴ, καλεῖται δὲ
καὶ ἀδυνάτου δεῖξις, ὥδε ἔχει (ΚΒ). □

κατηγορείσθω τὸ Πρῶτον, τοῦ μὲν Δευ-

τέρος παντὸς, τοῦ δὲ Τρίτου τινὸς,
οὐ λέγω ὅτι περανθήσεται τὸ Δεύτε-
ρον κατά τινος τοῦ τρίτου.
μὴ γὰρ, ἀλλ' εἰδυνατὸν τὸ ἀντικείμενον
αὖ περαινέσθω.

τὸ κατὰ παντὸς ἐλέγετο τοῦ Δευτέρου.
τὸ ἄρα Πρῶτον (1) [κατὰ] παντὸς δειχ-
θῆσεται τοῦ Τρίτου,
ὅπερ ἔστιν ἀτοπον· ὑπέχειτο γὰρ κατά τινος μὴ λέγεσθαι· οὐκ ἄρα κατὰ παντὸς Τοῦ τρίτου, τὸ Δεύτερον κατηγορεῖται, ἀλλὰ κατά τινος.

Η δὲ δι' ἐκθέσεώς ἔστι τοιαύτη-

ἐπεὶ μὴ κατηγορεῖται, καὶ ἔστω τὸ Τέταρτον·

τὸ ἄρα Πρῶτον, οὐδὲν (2) κατηγορεῖται· ἀλλὰ καὶ τὸ Δεύτερον παντὸς (3) κατηγορεῖται,

τὸ ἄρα Δεύτερον οὐ παντὸς (4) τοῦ Τετάρτου·

κατηγορεῖται δὲ τὸ Πρῶτον τοῦ Τρίτου·

(1) Ἐγέγραπτο τὸ, ἄρα Πρῶτον παντὸς.

(2) Ὁρα ἐν ταῖς Παρεκβολαῖς.

(3)–(4) Ἐγράφετο, πάντως.

τί ἔστιν ως τὸ Β τινὸς τοῦ Γ οὐ κατηγορηθήσεται; Α Β Γ Δ.

Τῶν ἐν τῷ Τρίτῳ σχήματι συλλογισμῶν· ὁ μὲν Πρῶτος ἐκ δυεῖν Προτάσεων καθόλου καταφατικῶν ἔχει συμπεράσματα δι' ἀντιστροφῆς τῆς πρὸς τῷ ἐλάττονι τῶν ὄρων Προτάσεως, ἀναγόμενος εἰς τὸν ἐν τῷ Πρώτῳ σχήματι τρίτου· ὁ δὲ Δεύτερος, ἐκ Στερητικῆς καθόλου πρὸς τῷ μείζονι τῶν ὄρων τῆς ὑπολοίπου καθόλου Καταφατικῆς, ἐπὶ μέρους δὲ Αποφατικῆς, ἀποφατικὸν ἴσχει συμπέρασμα δι' ἀντιστροφῆς τῆς πρὸς τῷ ἐλάττονι Προτάσεως (1), εἰς τὸ ἐν τῷ Πρώτῳ σχήματι τέταρτον ἔχον τὴν ἀνάλυσιν. Οἱ δὲ τρίτος ἐξ ἐπὶ μέρους καταφατικῆς [τῆς πρὸς τῷ ἐλάττονι], καὶ καθόλου καταφατικῆς [τῆς πρὸς τῷ μείζονι], ἐν μέρει καταφατικὸν ἴσχει συμπέρασμα, ἀπὸ τῆς ἐν μέρει Προτάσεως ἀντιστραφείσης, καὶ προσέτι τοῦ συμπεράσματος. Οἱ δὲ τέταρτος ἐκ καθόλου Καταφατικῆς, [καὶ ἐπὶ μέρους Καταφατικῆς (2),] ἐπὶ μέρους καταφατικὸν συμπεράσματος, τῆς ἐλάττονος Προτάσεως ἀντιστραφείσης. Οἱ δὲ πέμπτος, ἐκ Καθόλου Στερητικῆς, καὶ ἐπὶ μέρους Καταφατικῆς, ἀντιστραφείσης τῆς ἐν

(1) Ἐγέγραπτο· τῆς πρὸς τῷ ἐλάττονι προτάσεως· τὸ μὲν ἐν τῷ σχήματι τέταρτον, ἔχον τὴν ἀνάλυσιν.

(2) Ἐγέγραπτο· ἐκ καθόλου καταφατικῆς ἐπὶ μέρους καταφατικὸν σημαίνει, τῆς ἐλ..... Παρὰ μέντοι τοῖς νεωτέροις Περιπατητικοῖς πέμπτο; οὗτος καταλέγεται.

μέρει, τὴν ἀναγωγὴν εἰς τὸν ἐν τῷ Πρώτῳ σχήματι τέταρτον ἴσχει, συμπέρασμα ποιούμενος ἀποφατικὸν ἐν μέρει. Λοιπὸς δὲ ὁ ἕκτος, ἐξ ἐπὶ μέρους Ἀποφατικῆς, καὶ καθόλου Καταφατικῆς, ἐπὶ μέρους ἀποφαντικὸν περανεῖ διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς, καὶ διὰ τῆς ἐκθέσεως ἀποδειχνύμενον, καπὶ τοῦ Α καὶ δευτέρου ἀναχθῆσται σχῆματος.

Η μεντοι εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγὴ οὔτω.

Τὸ Πρῶτον τοῦ Τρίτου κατά τινος μὴ λεγέσθω.

τὸ Δεύτερον κατηγορείσθω κατὰ τοῦ Τρίτου.

λέγω, ὅτι τὸ Πρῶτον κατά τινος οὐ κατηγορηθῆσεται τοῦ Δευτέρου.

μὴ γὰρ, ἀλλ' εἰ δυνατόν ἔστιν, ἀπαντος κατηγορείσθω.

ἀλλὰ καὶ τὸ Δεύτερον κατηγορείσθω.

τοῦ Τρίτου παντὸς (1) κατηγορηθῆσεται.

ἀλλ' ὑπέκειτο, τινὸς μὴ κατηγορεῖσθαι.

οὐκ ἄρα παντὸς τοῦ Δευτέρου κατηγορεῖται ἀποφάσκοντος.

ὁ Α ἄρα τινὸς Α Β Γ.

Διὰ δὲ τῆς Ἐκθέσεως οὕτω δειχθῆσται ταῦτον.

(1) Ἐγράφετο, πάντως.

Ἐπεὶ μὴ κατηγορεῖται τινὸς τοῦ Τρίτου
τὸ Α,

εἰληφθω, οὐ μὴ κατηγορεῖται⁽¹⁾, καὶ ἔστω
τὸ Δ.

κατ' οὐδενὸς ἄρα τοῦ Δ τὸ Α λεχθῆσεται·

ἀλλ' ἐπεὶ τὸ Δ τοῦ Γ τί ἔστι, κατὰ παντὸς
αὐτοῦ τὸ Γ κατηγορηθῆσεται·

ἀλλὰ καὶ τὸ Β τοῦ Γ κατὰ παντὸς κατη-
γορεῖται·

ῶστε καὶ τοῦ Δ κατηγορηθῆσεται παντός·

ἀλλὰ καὶ τὸ Πρῶτον Α κατ' οὐδενὸς τοῦ
Γ κατηγορεῖτο·

τὸ ἄρα Ἀλφα κατά τινος λεχθῆσεται τοῦ Β·
Δ Β Γ Δ.

Ai δὲ ἄλλαι ἀπασαι συμπλοκαὶ τῶν Προτάσεων ἐν
ἐκάστῳ τῶν σχημάτων εἰσὶν ἀδόκιμοι. Συλλογισμός τ'
οὐδεὶς ἔξ αὐτῶν γίγνεται, διὰ τὸ μηδὲν ἔξ ἀνάγκης πε-
ραίνεσθαι, μηδὲ διαλεκτικῶς, μηδὲ δι' ἀποδείξεως. Εν-
δειξιν μὲν γὰρ καλοῦσι τὴν ἐκ τῆς τοῦ πράγματος φύ-
σεως εὑρεσιν τοῦ ζητουμένου, κατ' ἀκολουθίαν ἐναργῶς
τῶν φαινομένων. Απόδειξιν δὲ, λόγον ἀληθῶν λημμά-
των περαίνοντα.

Γίγνονται δὲ καθ' ἕκαστον σχῆμα συζυγίαι τῶν Πρ-

(1) Εγράφετο, εἰληφθως οὐ μὴ κατηγορεῖται.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΦΡΑΣ ΚΑΙ ΝΕΦΕΛΗΝΟΥ ΚΟΥΤΑΝΙΟΥ ΛΙΤΕΤΣΙΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΑΝΝΑΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

τάσεων ΙΓ, διὰ τὸ Δ εἶναι καθ' ἑκαστον σχῆμα, δύο μὲν τὰς καθόλου, δύο δὲ τὰς ἐν μέρει, καὶ πλείους τῇ λέξει. Φαίνονται δὲ πρὸς ἔκείνας (1), γυμνάζεσθαι, καὶ αὐτὰς γνῶριζειν, ώς ἐν τῷ περὶ Ισοδυναμούντων Προτάσεων εἴρηται γράμματι· νῦν γὰρ ὑπογραφή ἐστι τῆς λογικῆς θεωρίας, οὐ κατὰ διέξοδον διδασκαλία. Τοῖς δὲ διηρημένοις ΙΔ Συλλογισμοῖς, ἴδιον ἑκάστου συμπέρασμα ἔχουσι, καὶ ἄλλαι τινὲς συναληθεύουσι Προτάσεις, αἱ μὲν περιεχόμεναι τοῖς συμπεράσμασιν αὐτῶν, αἱ δὲ ἐξ ἀνάγκης συναληθευόμεναι. Περιέχονται μὲν ἐν τοῖς καθόλου συμπεράσμασιν ἔλαττον πρὸς τῷ μείζονι κατὰ τὸν τέταρτον τῶν ἐν αὐτῷ Συλλογισμῶν, ὃς ἐκ καθόλου Στεροτικῆς Προτάσεως, καὶ ἐπὶ μέρους Αποφατικῆς, ἐπὶ μέρους ἀποφατικὸν ἔχει συμπέρασμα· καθὰ (2) δὲ τὸ Β ἔχει καὶ Γ, οὐδὲν γίγνεται τοιοῦτον ἐξ ἀντιστροφῆς τῶν Προτάσεων· ἐκ μέντοι τῆς τοῦ συμπεράσματος ἀντιστροφῆς ἐν τῷ τρίτῳ σχήματι κατὰ τὸν τρίτον συλλογισμὸν γίγνεται μόνον· αἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ Β σχήματι Πρῶτοι δύο, πρὸς ἄλληλους ἀντιστρέφουσι τῷ συμπεράσματι· οἱ δὲ ἐν τῷ τρίτῳ δύο, τρίτος τε καὶ τέταρτος, ἐμπεριέχονται γε μὴν ἐπὶ μέρους, ώς ἐν τοῖς κατὰ τὸ Α καὶ τὸ Β σχῆμα Πρώτοις δύο Συλλογισμοῖς οὕτω τοῖς κατὰ παντός. Οὕτω μὲν

(1) Ἐγέγραπτο, ἔκείνους.

(2) Ἀντὶ, κατὰ δπερ ἦν, ἡ περιαιρετέον τὸ ἔχει, ώς εἰναι κατὰ δὲ τὸ Β καὶ Γ.

οἱ Συλλογισμοὶ κατηγορικοὶ καλοῦνται καθάπερ ἔφην· οἱ δὲ κατὰ πλείω σχήματα δυνάμενοι συστῆναι τῶν εἰρημένων τριῶν, οὕτε κατ' ἄλλον ἀριθμὸν ἔκαστοι· δέδεικται γὰρ τοῦτο ἐν τοῖς περὶ Ἀποδείξεως ὑπομνήμασι· Χρώμεθα δ' αὐτοῖς ἐν ταῖς ἀποδείξεσιν, ἐν αἷς ὑπὲρ ἐνὸς τῶν ὅντων ἔστι ζήτησις· Πηλίκον ἐστὶν, ἡ Ὁποῖον, ἡ Ποῦ κείμενόν ἔστιν, ἡ περὶ Ποσοῦ τοῦ ἐκ τῶν κατὰ τὰς ἄλλας κατηγορίας, [ὡς Ἡ] Ἐρατοσθένους δεῖξις (ΚΓ).

Ἐν μὲν γὰρ τῷ ζητεῖν εἰς ὄρθως Ἐρατοσθένης ἔδειξε τὸν μέγιστον ἐν τῇ Γῇ κύκλου ἔχειν σταδίων μυριάδας ΚΕ· ἡ τοιαύτη ζήτησίς ἔστι τοῦ κύκλου, πηλίκον τε ἡ τῷ μεγέθει, ἡ τῇ Ποσότητι, ἡ ὅπως ἢν ἐθέλῃς ὀνομάζειν ταύτην γε· Κἀπειδὴν τῶν ἐν τῇ γῇ τροπικῶν ἕκάτερος, ὅσων ἔστι σταδίων ζητῇ καθ' ἔκάστην τε τῶν οἰκήσεων, καὶ πηλίκος ἔστιν ὁ τὸν Ἀρκτικὸς ὀνομαζόμενος κύκλος, καὶ ὁ Ανταρκτικὸς, τότε καὶ αἱ ἐπὶ μέρους Προτάσεις ἔπονται, κατὰ ἀντιστροφὴν συναληθευόμεναι· καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ἐν τῷ Πρώτῳ σχήματι Συλλογισμοῖς, τῷ μὲν πρώτῳ καὶ δευτέρῳ καθόλου συμπέρασμα ἔχουσιν, αἱ ἐπὶ μέρους περιέχονται προτάσεις· Τῷ μὲν γὰρ πρώτῳ ἡ ἐπὶ μέρους Καταφατικὴ, τῷ δὲ δευτέρῳ τῇ καθόλου Στερητικὴ ἡ ἐπὶ μέρους Αποφατική· Καὶ μὴν καί τισι (ι) τῶν ἀδοκίμων Συζυγιῶν, οὐκ ἔξ εὐθείας μὲν ἔπειται συμπέρασμά τι, καθάπερ ταῖς εἰρημέναις ΙΓ ταῖς τοὺς Συλλογισμοὺς ἐργα-

(ι) Ἐγράφετο, καί τινες.

ζομέναις· ἀντιστραφεισῶν δὲ τῶν Προτάσεων ἔπονται.

Κατὰ γοῦν τὸ Α συγῆμα, τῆς μὲν πρὸς τῷ μείζονι τῶν ὅρων Προτάσεως Καταφατικῆς οὗσης, εἴτ' οὖν ἐπὶ μέρους, εἴτ' οὖν (1) καθόλου Στερητικῆς, ἐξ εὑθείας μὲν οὐ γίνεται Συλλογισμὸς. Τῆς δέ πρὸς τῷ μείζονι τῶν ὅρων (2) πρὸς τὴν ἐλάττονα τῶν Προτάσεων ἀντιστραφείσης, συμπέρασμα γίγνεται, τὸ τὸν ὅρον δηλούμενον ἐξ ἄρχτου, τὸ ὑπολοιπον, ὃν ἔστι μορίων ἕκαστη τῶν οἰκήσεων. Μέγεθος δὲ καὶ Ἡλίου καὶ Σελήνης, καὶ τῶν κατ' αὐτοὺς ἀποστημάτων ἐζήτηται, καὶ δέδειχται τοῖς ἀστρονόμοις· ὥσπερ γε καὶ τῶν Ἐκλείψεων, ὅταν μὴ δι' ὅλων γίγνωνται τῶν σωμάτων, ἀλλ' ἐξ ἡμίσεως ἢ ἀπὸ μέρους, ἢ τινὸς ἄλλου μορίου. Καὶ μὴν τῶν καθ' ἕκαστην οἰκησιν ἡμερῶν τὸ μέγεθος ἐζήτηται τε (3) καὶ εὕρηται, καθάπερ καὶ τὰ προειρημένα· Όμολογεῖται μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν Κλεψύδρων τε καὶ τῶν Ὑδροσκοπίων, ἔτι τε καὶ τῶν ἡλιακῶν Ωρολογίων (4) εὑρῆσθαι τὸ μέγεθος ἕκαστης ἡμέρας τῶν καθ' ὅλον ἐνιαυτῶν· ὑπὸ δὲ τῶν κατὰ τὰς ἐκλείψεις προρρήσεων ἡλίου τε, καὶ ἀστρου, καὶ γῆς, καὶ μέγεθος πόσου ἀφεστήκασι τῶν καθ' ἡμᾶς τόπων τὰ τοιαῦτα· Καὶ μὲν οὖν καὶ τίνες εἰσὶν, αἱ τὴν ἕκαστου τῶν εἰρημένων πηλι-

(1) Ἐγράφετο, ἢ τοῦ καθόλου.

(2) Ἐγράφετο, συλλογισμὸς μείζονος τῶν ὅρων πρὸς ἐλάττονα.

(3) Ἐγράφετο, εἰ ζητεῖται τε καὶ εὕρηται.

(4) Ἐγράφετο, ὑδροσκοπίων.

κότητα ζητοῦσαι τε καὶ ἀποδεικνύουσαι μέθοδοι, πλείστοις (1) ἐγχρώμενοι τῶν κατὰ τὸ Α σχῆμα κατηγορικῶν συλλογισμῶν· καὶ γάρ τοι καὶ τὰς ἀποφάσεις ὑπὲρ ἔκαστου αὖ τῶν (2) ζητουμένων, ὡν ποιοῦνται, καθόλου πάσας εὑρεῖν ἐστιν ὥπερ αὐτῶν λεγομένας τε καὶ δεικνυμένας.

Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ μᾶλλον τε καὶ ἦττον εἶναι καλῶς δύνανται, τὸ πρὸς τὰς γενικωτάτας αὐτῶν ἐπὶ μέρους δοκεῖ λέγεσθαι, διὶ τοῦτο κατὰ συμβεβηκός τότε φαίνονται τινες ἀποφάνσεις τε καὶ δείξεις εἶναι κατὰ μέρος. Ως γὰρ τὴν περὶ παντὸς τριγώνου δεῖξιν τε καὶ ἀπόφασιν, ὅτι δύσιν ὄρθαις ἵσας ἔχει τὰς τρεῖς γωνίας (3), ἐπὶ μέρους δόξειεν δὲν εἶναι Πρότασις, λέγουσα μὴ περὶ πασῶν ἐν τριγώνῳ, ἀλλ' ἐνίας τὰς πρὸς τῇ βάσει γωνίας ἵσας ἀλληλαις ἔχειν. Οὕτω μὲν οὖν ῥηθὲν, καὶ οὕτω διωρισμένον, οὐδὲ ἐπιστημονικὴν ἔχει τὴν ἀπόφανσίν τε καὶ γνῶσιν, ἔκείνως δὲ, ἐπιστημονικὴν τε καὶ καθόλου. Πᾶν Ἰσοσκελὲς τρίγωνον τὰς πρὸς τῇ βάσει γωνίας ἵσας ἀλληλαις ἔχει. Συνήθης δὲ τοῖς Ἑλλησι λέξις ἐστὶ καὶ ἡ τῆς τῶν ἀριθμῶν προτάσεως ἐνδεικνυμένη καθόλου τι ἀναγκαῖον, τὸ πάντα εἰπεῖν τὰς πρὸς τῇ βάσει γωνίας τρίγωνα ἵσας ἀλληλαις ἔχειν, ὡς τὰ Ἰσοσκελῆ τρίγωνα· τὰς γὰρ πρὸς τῇ βάσει γωνίας ἵσας ἀλληλαις ἔχειν. Καὶ μέντοι

(1) Ἐγράφετο, πλείστων.

(2) Ἐγράφετο, αὐτῶν.

(3) Ἐγέγραπτο, τὰς τριγώνους.

καὶ τὸν ἑνικὸν ἀριθμὸν ἔθος λέγειν αὐτοῖς κατὰ πολλῶν,
καὶ μὴ ἀγνοεῖν οὕτω λεγόμενον· Καὶ διαφέρει γε οὐδὲν, εἰ
τὰ ἴσοσκελῆ τρίγωνα λέγει ἄπαντα τὰ πρὸς τῇ βάσει
γωνίας ἵσας ἄλληλαις ἔχειν, ἢ τὸ (1) ἴσοσκελὲς τρίγωνον
πρὸς εἶδος ἀποβλέποντας, πολλοῖς κατὰ μέρος ὑπάρχον, ως
περὶ ἑνὸς εἰκότως ποιουνται τὴν ἀπόφασιν· Καὶ γάρ ἐστιν
ώς εἶδος ἔν· ἐπειδὴ κατὰ τὴν ὑπαρξίν ἐστι τοσαῦτα, κατὰ
δὲ τὸν ἀριθμὸν ἑνός· οἷς ἂν ἦ (2), τοῖς κατὰ μέρος σώ-
μασιν ἄλλου γε τοιούτου εἶδους αὐτοῦ, μία φύσις ἐστὶ,
πρὸς ἣν ἀποβλέποντες οἱ ἄνθρωποι, Πανοῦργον μὲν εἶναι
ζῷον τὸν Κερδῶ φασι, Πτηνὸν δὲ τὸν ἀετὸν, Ἄγριον δὲ
τὴν ἄρκτον.

Οἰκειοτάταις οὖν ἀποδείζεσιν ἐπιστημονικαῖς, ὁ τοῦ
Πρώτου σχήματός ἐστι Πρῶτος συλλογισμὸς, ἐν διττῇ
λέξει λεγόμενος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων· ἐνίοτε μὲν [ώς] ἀρτίως
εἴπομεν·

ὅς ἄνθρωπος ζῷόν ἐστι,
τὸ ζῷον οὐσία ἐστὶ (ΚΔ),
πᾶς ἄνθρωπος οὐσία ἐστὶ·

ἐφεξῆς δὲ δεύτερος μὲν ἐν τῷ Πρώτῳ σχήματι.

Κατὰ δὲ τὸ δεύτερον οἱ δύο Πρῶτοι χρήσιμοι πρὸς
τὰς ἀποδείζεις γίγνονται ποτε, μιγνυμένης ἐν αὐτοῖς τῆς

(1) Ἐγράφετο, ἢτοι ἴσοσκελές.

(2) Ἀντὶ τοῦ, ἢ.

καθόλου Καταφατικῆς. Καὶ μὴν ὁ τρίτος ἐν τῷ Πρώτῳ σχήματι συλλογισμὸς, ὃς εἴρηται μικρὸν ἔμπροσθεν, εἰς ἀποφάνσεις ποτὲ γίγνεται χρήσιμος (ώς) ὅταν, τρίγωνον ἴσοσκελές ἔστι· δέδεικται γὰρ καὶ τὸ ἴσοσκελὲς, τὰς πρὸς τῇ βάσει γωνίας ἵσας ἄλλῃ λαῖς ἔχον· ἐκ τούτων περανθίσταται τρίγωνόν τι πρὸς τῇ βάσει τὰς γωνίας ἵσας ἔχειν.

Εἰσὶ δέ καὶ κατὰ τὸ τρίτον σχῆμα Συλλογισμοί τινες,
ώς εἴρηται πρόσθεν, ἀποδεικνύντες τὸ ἐπὶ μέρους καταφα-
τικῶν· ἀποδείκνυται δέ ποτε καὶ τῶν ἐπὶ μέρους ἀποφα-
τικῶν, τὸ κατὰ τὰ τρία σχήματα, καθάπερ ἐπὶ τοῦ,

πᾶν ἀγαθὸν αἱρετόν ἔστιν,
 ἡ τῶν αἰσχουργῶν ἡδονὴ¹
 [οὐχ αἱρετόν ἔστι·]

κατὰ ταύτην μὲν οὖν τὴν λέξιν εἰρημένη, κατὰ τὸ εἶδος,
 ἡ ἡδονὴ πρὸς τὴν ἀπόδειξιν εἴρηται· κατὰ δὲ τὰ τοιαῦτα
 ἀοριστοτέρα·

πᾶν ἀγαθὸν αἱρετόν ἔστι·
 τὶς οὖν ἡδονὴ οὐχ ἔστιν αἱρετόν·
 τὶς ἄρα ἡδονὴ οὐχ ἔστιν ἀγαθόν·

ἔτι κατὰ τὴνδε τὴν λέξιν ἀοριστοτέρα ἀπόφασις (ι) γίγνεται·

πᾶν ἀγαθὸν, αἱρετὸν,

(ι) Ἐγράφετο, ἀπόφανσις.

πᾶσα ἡδονὴ αἰρετὸν,
οὐ πᾶσα ἄρα ἡδονὴ ἀγαθόν.

Εὗδηλον δὲ ὅτι κατὰ τὴν τοιαύτην ἀπόδειξιν οὐ τὸ μέγεθος, ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀρτίως εἰρημένων, ἀλλ' ἡ ποιότης ἀποδείκνυται τοῦ Πράγματος· ὅποιον γάρ ἔστιν ἡ ἡδονὴ, πότερον, ἢ ἀγαθὸν, ἢ κακὸν, ἢ μέσον ἐν τῷ τῆς Ποιότητος γένει τὴν ζήτησιν ἵσχει, καθάπερ ἐν τῷ πρός τι, τὸ τῶν Ισοσκελῶν τριγώνων ἵσας εἶναι τὰς πρὸς τῇ βάσει γωνίας· Ό δὲ ἀποδεικνὺς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Κόσμου τετάχθαι τὴν γῆν (1), κατὰ τὸ Ήοῦ, ὑπόκειται τὴν σκέψιν ποιεῖσθαι, καθάπερ γε καὶ ὁ μὴ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Ἰπποκράτην τε καὶ Δημόκριτον γεγονέναι, κατὰ τὸ Πότε γεγόνασι τὴν ἀπόδειξιν ποιήσεται· ὁ μέντος ζητῶν εἰς σφαιροειδῆς ἔστιν ἡ γῆ, κατὰ τὴν τοῦ Ποιοῦ, κατηγορίαν ποιεῖται τὴν σκέψιν, καθάπερ γε καὶ ὁ ἀποφηνάμενος εἶναι σφαιροειδῆς, ποιότητά τινα τῆς γῆς ἀπέδειξε. Τὸ δὲ κατὰ τὸ Ποιεῖν καὶ Πάσχειν, αἱ τῶν αἰτίων γίγνονται ζητήσεις, ἐν ιατρικῇ μὲν οὖν, τίν' ἔστιν αἴτια τοῦ πάσχειν, νόσοι τε, καὶ φωνὴ, καὶ ἀναπνοὴ, καὶ θρέψις, περὶ ἣ σκέψις· ἐν φιλοσοφίᾳ δὲ, σεισμοὶ, κεραυνοὶ, ἀστραπαί τε καὶ βρονταί. Κατὰ δὲ τὸ Εἶχειν ζητεῖται, τίς ἔστιν ὁ Πλούσιος, ἢ τίς ὁ Πένης, ἢ τίς ὁ Εὔπορος, ἢ τίς ὁ Πτωγός· Ό δέ τι ἐπαπορῶν, τίς ίμάτιον ὑφήνατο, καὶ δίκτυον

(1) Ἐγράφετο, τὴν γῆν κάτω ὑπόκειται.

ἐπλέξατο, καὶ κιβώτιον, καὶ σκίμποδος σύνθεσιν, ζητείτω τὰ παραλελειμμένα. ὑπὸ Ἀριστοτέλους ἐν τῇ τῶν δέκα κατηγοριῶν, ως ἐπιδέδεικται κατὰ τῶν εἰς ἐκεῖνο τὸ βι-
 θίον ὑπομνημάτων· Ἐτερον γὰρ γένος ἐστι κατηγορίας,
 ὡς καὶ αὐτὸς εἴωθε, Κεῖθαι [λέγεσθαι], τὸ γοῦν κατακεῖσθαι
 καθῆσθαι· κατὰ γὰρ τὸ ἴστασθαι ταῦτα λέγεται, καὶ ἀφῆς
 μορίων τοῦ σώματος ἐνδείκνυται σχῆματα, κατὰ τὴν πρὸς
 ἄλληλα σύεσιν γιγνόμενα· Καὶ ζητεῖται κατὰ τοῦτο τὸ
 γένος ὑφ' Ἰπποκράτους, ὃποιον σχῆμα καταγέντι σκέλει
 καὶ χειρὶ, τὸ ἄριστον ὑφημμένον ἐκ τῶν ἄλλων μορίων.
 Όμοιως γε καὶ κατὰ τὰς πράξεις ἢ συμπτώματα χειρουρ-
 γούντων, ἢ αἷμορραγίας ἰστώντων, ἢ τοιοῦτον τι ἔτερον
 πραττόντων, ὃποιον ἄριστόν ἐστι σχῆμα· Ο δ' ἐστὶν ἄρι-
 στόν τε καὶ πρῶτον ἐφ' (ι) ἐκάστου τῶν μὴ φαινομένων αἰ-
 σθῆσει, τὸ κατὰ τὴν ὑπαρξίην, ἢ τοι οὐσίαν, γίγνεται μὴ
 εἶναι, ζήτημά ἐστιν, ἐν φ' γε τὰ τοιαῦτα προβάλλεται·

Ἄρα γε είμαρμένη ἐστίν;

Ἄρα γε πρόνοια ἐστίν;

Ἄρα γε Θεοὶ εἰσίν;

Ἄρα γε κενὸν ἐστίν;

Ἐν οἷς προβλήμασι μάλιστα γράψεθα ταῖς ὑποθετικαῖς
 προτάσεσιν, ὅς καὶ κατὰ συνέχειαν καὶ κατὰ διαί-
 ρεσιν ἔτερον οἱ παλαιοί.

(ι) Ἐγράφετο, ὑφ'.

Καλοῦσι δὲ τὰς μὲν κατὰ συνέχειαν οἱ Στωϊκοὶ, Συ-
νημμένα ἀξιώματα, τὰς δὲ κατὰ διαιρεσιν, διεζευ-
γμένα· καὶ συμφωνεῖται γε αὐτοῖς, δύο μὲν γίγνεσθαι
συλλογισμοὺς κατὰ τὸ συνημμένον ἀξιώμα, δύο δὲ κατὰ
τὸ διεζευγμένον· **Οὗτοι**⁽¹⁾ δὲ δι' ἀποφατικοῦ συμπε-
πλεγμένου συλλογισμοῦ εἰς ἀπόδειξιν χρήσιμος οὐδὲ εἰς
ἔστι, καθάπερ γε καὶ τὸ,

Μὴ δ ἔκτος ἐστὶν ἡ Ζ, ἡ Η, ἡ Θ, (ΚΕ)

ἢ τις ἄλλος, ὃς ἐκεῖνοι λέγουσι συλλογισμὸν, ἀποδέδεικται
δι' ἑτέρων· Άλλαξ νῦν πρόκειται τὰ χρήσιμα μόνον αὐτὰ
διέρχεσθαι, παραλιπόντας τοὺς ἐλέγγοντας τῶν περιττῶν
προστιθεμένων.

Τρίτον οὖν ἀναπόδεικτον τῶν περὶ τὸν Χρύσιπ-
πον τίγουμένων, ἐξ ἀποφατικοῦ συμπεράσματος, καὶ καθ'
ἑτέρου τῶν ἐν αὐτῷ τὸ ἀντικείμενον τοῦ λοιποῦ περαίνοντα,
ὃς ἐπὶ τῶν τοιούτων ἔχει

καὶ Ἀθηνῆσί ἔστι καὶ ἴσθμοῖ Δίων·

καὶ

τόδε (2) τὸ παιδίον μὲν εἰς πολλὰς τῶν καθ'
ὅλον τὸν βίον ἀποδείξειν εἶναι χρήσιμον ἄχρι
καὶ τῶν δικαστηρίων.

(1) Ἐγράφετο, δτε δὲ.

(2) Ἐγράφετο, τοῦδε.

Ἐπὶ δὲ τῶν μαχομένων ἄλληλοις πραγμάτων τε, καὶ λόγων, ἔνια μὲν ὀλόχληρόν τε καὶ τελείαν ἔχει τὴν μάχην, ἅμα θ' ὑπάρχειν, ἅμα μή τ' οὐχ ὑπάρχειν δυνάμενα. Τινὰ δὲ ἐξ ἡμίσεος ὑπάρχειν μὲν ἅμα μὴ δυνάμενα, μὴ ὑπάρχειν δὲ ἅμα δυνάμενα· διὸ τοῦτο τὰ μὲν κατὰ τὴν τελείαν μάχην τὴν τοῦ διεζευγμένου προσηγορίαν καλεῖν ἡξίωκα· τὰ δὲ τὴν ἐλλιπῆ τὴν τῆς μάχης ἀπλῶς, ή καὶ μετὰ προσθήκης ἐλλιποῦς μάχης.

Ἐν ταύτοις οὖν τοῖς πράγμασιν ὁ εἰρημένος Συλλογισμὸς, χρήσιμός ἐστιν· τῇ μὲν αὐτῇ λέξει χρώμενος ἦν Χρύσιππος, οὐ μὴν ἐπὶ συμπεράσματι συνιστάμενος, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς μαχομένοις, φῶ καὶ αἱ διαφοραὶ πάμπολλοι κατὰ τὸ Συμπεπλεγμένον ἀξίωμα συνίστανται· Τριῶν γὰρ οὐσῶν διαφορῶν ἐν τοῖς πράγμασι, μιᾶς μὲν τῆς κατὰ τὴν μάχην ἐπὶ τῶν μηδέποτε συνυπαρχόντων· ἔτερας δὲ τῆς κατὰ τὴν ἀκολουθίαν ἐπὶ τῶν ἀεὶ μὴ συνυπαρχόντων, ὅσα μήτε τὴν ἀκολουθίαν ἅμα ἔχει, μήτε τὴν μάχην, τὸ Συμπεπλεγμένον ἀξίωμα συνίστησιν, ὅποια τὰ τοιαῦτά ἐστι,

Δίων περιπατεῖ, καὶ Θέων διαλέγεται·

Δῆλον δὲ καὶ τὸ ἀποφατικὸν αὐτοῦ τοιοῦτον ἐσόμενον,

οὐχὶ καὶ Δίων περιπατεῖ·

Ἶτι δὲ,

ἄλλα μὴν καὶ Θέων διαλέγεται·

Συμπέρασμα δὲ κατὰ μὲν τὴν ἑτέραν πρόσληψιν,

οὐκ ἄρα Θέων διαλέγεται.

κατὰ δὲ τὴν ἐτέραν,

οὐκ ἄρα Δίων περιπάτειν.

πρὸς ἀπόδειξιν δὲ ή τοιαύτη τῶν ὑλῶν δέδεικται καὶ παντάπασιν ἄγρηστος οὖσα.

Πάντα μὲν οὖν, ἵσως καὶ πλείω τοῦ δέοντος, ως προκειμένης μὲν βραχυλογίας εἴρηται σαφηνείας ἔνεκεν· Ἐλθωμεν δὲ αὐθις ἐπὶ τὸ Προκείμενον, ως εἰ καὶ μηδὲν εἴρηται τῶν παραδειγμάτων.

Οι γὰρ ἐξ ὑποθετικῶν Προτάσεων γιγνόμενοι Συλλογισμοὶ, κατὰ μετάβασιν ἀφ' ἔτερου πράγματος, ἐφ' ἔτερον ἐπιτελοῦν[ται], δι' ἀκολουθίας ἡ μάχης, ἦτοι γ' ἐλλιποῦς ἑκατέρας, ἡ τελείας· καὶ τρίτον παρὰ ταύτας γένος οὐδέν ἔστι τῆς ἀφ' ἔτερου μεταβάσεως ἐφ' ἔτερον εἰς ἀπόδειξιν χρήσιμον· Ἐσονται δὴ, δύο μὲν ἐκ τῆς τελείας ἀκολουθίας Συλλογισμοὶ, καθάπερ γε καὶ ἐκ τῆς τελείας μάχης δύο· καλείσθωσαν δ' οἱ μὲν ἐκ τῆς ἀκολουθίας, πρῶτος τε καὶ δεύτερος· οἱ δὲ ἐκ τῆς μάχης, τέταρτος καὶ πέμπτος, ἐπειδὴ Χρυσίππος οὕτως ἔθετο· τρίτος δὲ κατὰ τὴν λέξιν ὁ αὐτὸς τῷ Χρυσίππῳ· κατὰ δὲ τὴν τῶν αἰτητῶν φύσιν, οὐχ' ὁ αὐτός· Οὐκ ᾔετο γὰρ ἐξ ἀπο-

φατικής μάχης ἐλλιποῦς (ι) τὴν γένεσιν αὐτῶν καταφατικὴν ἔχειν μίαν Πρόσληψιν, οὐχ ὥσπερ οἱ ἐξ ἀκολουθίας τελείας ἑκατέρας δύο· Οὗσος δὲ καὶ ἀκολουθίας, ως ἐδείξαμεν ἐλλιποῦς ἐν τοῖς καλουμένοις παραδιεζευγμένοις, ἔσονται καὶ κατὰ τούτους Συλλογισμοὶ δύο. Πρῶτος μὲν ὁ τοιοῦτος εἰς ἀνάδοσιν τῆς τροφῆς ἐκ κοιλίας εἰς ὅλον τὸ σώμα.

Ἐτι τε τῶν σιτίων ἔσται αὐτῶν φερομένων,

ἢ ὑπὸ τῆς γαστρὸς πεμπομένων,

ἢ ὑπὸ τῶν μορίων φερομένων,

ἢ ὑπὸ τῶν φλεβῶν παρεισαγομένων γεγνεται·

Συγχωρείσθω δὲ καὶ πάνθ' ὑπάρχειν ἄμα δύνασθαι· καὶ γὰρ δύναται· Καὶ κατ' αὐτό γε τοῦτο [τὸ] παραδιεζευγμένον τοῦ διεζευγμένου διήνεγκεν ἐπ' ἔκείνου· Ἐν μὲν γὰρ πάντως ἔστι, τῶν ἄλλων δ' οὐδέν· ἐπὶ τούτου δὲ πάντως ἐν τι· Δύναται δὲ καὶ τῶν ἄλλων, καὶ πάντα τὰ κατειλημμένα τὴν ὑπαρξίν ἔχειν ἄμα. Προσλήψεις [δ'] ἔσονται τούτοις τοῦ ἀξιώματος ἀποφατικαὶ μὲν πάντως κατὰ μίαν τοῖς καθ' ἐν τῶν γιγνομένων, ἢ κατὰ δύο μόνον· καὶ καθ' ἐν μὲν ὅλον

(ι) Ἐγράφετο· ἡ γένεσις ... καταφατικὴ ἔχοντι.

Ἡ ἀνάδοσις τῆς τροφῆς ἐκ κοιλίας εἰς
ὅλον τὸ σῶμα,
ἢ τοι τῆς κοιλίας ἐκθλιβούσης,
ἢ τῶν φλεβῶν παραγουσῶν,
ἢ τῶν μορίων ἐλκόντων,
ἢ **αὐτῆς** τῆς τροφῆς ἐξ αὐτῆς φερομένης
γίγνεται.

Άλλα μὴν ἢ Γαστήρ οὐκ ἐκθλίβεται.
ἢ τοι ἄρα τῶν φλεβῶν παραγουσῶν,
ἢ τῶν μορίων ἐλκόντων,
ἢ ἐξ αὐτῆς ἢ τροφὴ φέρεται.

Ἐσται δὲ δηλονότι καὶ τούτου συμπέρασμα παραδιεζευγμένον (1) ἐκ τριῶν· ὅσπερ γὰρ κανὸν ἐν δτιοῦν ἄλλο (2)
καθάπερ νῦν ἡ γαστήρ, οὗτως αὐτὸς ῥηθῇ μὴ εἶναι. Τὰ
γὰρ ὑπόλοιπα τρία, κατὰ παραδιεζευγμέναν ἀξιώμα,
σύνθετον καὶ τὸ συμπέρασμα ἐργάζεται.

Ἐτέρα δὲ Πρόσληψις ἔσται καθ' ἣν,

οὔτε τὴν κοιλίαν πέμπειν,
οὔτε τὰς φλέβας παράγειν, ἐροῦμεν,
οὔτε τὴν τροφὴν ἐξ αὐτῆς φέρεσθαι,
ἢ ὅπως ἂν ἄλλως ἀξιώματων ἀπόφανσιν προσληψοίμεθα.

(1) Ἐγράφετο· παρεζευγμένον.

(2) Ἐγράφετο· δτιοῦν ἄλλα καθάπερ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΦΟΙΛΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. Κ. ΘΗΡΗΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

Δύναται γὰρ πολλάκις καὶ τριῶν μὲν μᾶλλον ἄμεινον τὸ τέταρτον περαίνεσθαι, καταφατικῶς δὲ καὶ διωρισμένως. Ἀχρι γὰρ ᾧτοι ἀπαξ τῶν τεττάρων, ἡ δίς λαμβάνεται, τὸ συμπέρασμα παραδιεζευγμένον ἐστίν.

Ο δὲ τοιοῦτος Συλλογισμὸς αὐτὸν ὑπομένειν δόξει τῷ τοι[όνδε].

Ἀναδίδοται ἡ τροφὴ ἐκ τῆς κοιλίας εἰς
ὅλον τὸ σῶμα,

ἥτοι ἐξ αὐτῆς φερομένη τοῦτο πά-
σχουσα,

ἢ ὑπὸ τῆς γαστρὸς πεμπομένη,

ἢ ὑπὸ τῶν μορίων ἐλκομένη,

ἢ ὑπὸ τῶν φλεβῶν παραγομένη.

Οὐκ ἔστι δὲ ὁ αὐτός· ἀλλ' οὗτος μὲν τὴν αὐτὴν ἔγει δύ-
ναμιν (1) τῷ πρώτῳ τῶν ὑποθετικῶν ἀναποδείκτῳ, ἥγου-
μένου (2) μὲν ἐξ ὑποθέσεως τοῦ ἀναδίδοσθαι τὴν τροφὴν,
ἐπομένων δὲ τῶν ἐφεξῆς εἰρημένων. Καὶ οὐδὲν διαφέρει
ποτέρων διεζευγμένων πραγμάτων ὅλη τὸ ἐπιφερόμενόν
ἔστιν, ἢ ἐμπαραδιεζευγμένη· καθ' ἔτερον γὰρ τὸν τρόπον,
ἢ τοῦ (3) πρώτου τῶν ὑποθετικῶν Συλλογισμῶν δύναμίς
ἔστιν οὖσα τοιαύτη.

(1) Ἐγράφετο· τῷ πρὸ τῶν ὑποθετικῶν.

(2) Ἐγράφετο· ἥγουμένω μὲν.

(3) Ἐγράφετο, ἢ τοῦ.

ἢ τοι τὸ Πρῶτον,
ἢ τὸ δεύτερον,
ἢ τὸ τρίτον,
ἢ τὸ τέταρτον,
ἢ τὸ πέμπτον.

Εἰτα Πρόσληψις

Άλλὰ μὴν τὸ Πρῶτον,

Εἰτα συμπέρασμα

ἢ τοι ἄρα τὸ δεύτερον,
ἢ τὸ τρίτον,
ἢ τὸ τέταρτον,
ἢ τὸ πέμπτον

Ἐτέρα δὲ Πρόσληψις κατὰ τὸν τοῦ δευτέρου τῶν ὑποθετικῶν ἀναποδείκτων τρόπον τὰ τοιάδε.

Άλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ δεύτερον ἢ τὸ τρίτον,
οὐδὲ τὸ τέταρτον ἢ τὸ πέμπτον.
οὐκ ἄρα τὸ πρῶτον.

Οὐ δ' ὅλγον ἔμπροσθεν εἰπόντες Συλλογισμὸν γίγνεσθαι κατὰ τὸ παραδιεζευγμένον, ώς ὁμολογουμένῳ τῷ παραδιεζευγμένῳ, τὴν τε πρόσληψιν λαβεῖν, καθάπερ εἰ καὶ διεζευγμένον, εἴη τοιοῦτον (ι).

(ι) Ἐγράφετο· ἢ τοιοῦτον.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΙΧΑΙΡΗΣΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΛΕΤΣΙΟΣ

ἢ τοι εἶς αὐτῶν ἀναδίδοται τὰ σιτία,
 ἢ ὑπὸ τῆς γαστρὸς ἐπιπέμπεται (1),
 ἢ ὑπὸ τῶν φλεβῶν παράγεται,
 ἢ ὑπὸ τῶν τοῦ σώματος μορίων ἔλκεται.

ἄλλ' οἱ μὲν (2) ἐπὶ τῷ διεζευγμένῳ συλλογισμοὶ (3)
 προσλήψεις ἔχουσι δύο, ἢ τοι γέτοι τῶν κατὰ τὸ διεζευ-
 γμένον, ἢ καὶ τὰ ἄλλα πάντα πλὴν ἐνὸς οὐχ ὑπάρχοντος.
 Ότι δὲ πρὸς ἀπόδειξιν [χρήσιμοι] οἱ τοιοῦτοι συλλο-
 γισμοὶ, δηλοῦ καὶ Πλάτων ἐν Ἀλκιβιάδει, κεχρημένος τῷ
 κατὰ (4) Διδημματοῦ δευτέρου τῶν ὑποθετικῶν, ἔνθα φησίν.

Ἀλκιβιάδης οἶδε τὰ δίκαια,
 ἢ τοι παρ' ἑτέρου μαθὼν,
 ἢ αὐτὸς εὑρὼν, οἶδεν.

Εἶτα δείξας, ὅτι

μήτε παρ' ἑτέρου μαθὼν,
 μήτε αὐτὸς εὑρὼν,

ἐπιφέρει συμπέρασμα, τὸ

μὴ γινώσκειν Ἀλκιβιάδην τὰ δίκαια.

(1) Ἐγράφετο. ἐπέμπετο.

(2) Ἐγράφετο· εἰ μὲν.

(3) Ἐγράφετο· συλλογισμῷ.

(4) Ἐγράφετο· κατὰ δύναμιν.